

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.12.2000
KOM (2000) 837 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**

**om gennemførelsen af Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991
om erhvervelse og besiddelse af våben**

INDHOLDSFORTEGELSE

1.	INDLEDNING	4
2.	GENEREL BAGGRUND	5
2.1.	Baggrund og mål	5
2.2.	De vigtigste bestemmelser i direktivet	6
2.2.1.	<i>Generelt</i>	6
2.2.2.	<i>Direktivets anvendelsesområde og klassificering af skydevåben</i>	6
2.2.3.	<i>Våbenhandleres aktivitet</i>	7
2.2.4.	<i>Erhvervelse og besiddelse af skydevåben</i>	7
2.2.5.	<i>Overførsler af skydevåben inden for Fællesskabet</i>	8
2.2.5.1.	<i>Overførsler af skydevåben mellem medlemsstater (artikel 11)</i>	8
2.2.5.2.	<i>Besiddelse af et skydevåben under en rejse (artikel 12)</i>	8
3.	GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE AF DIREKTIV 91/477/EØF	9
3.1.	Gennemførelsesinstrumenter	9
3.2.	Generel opfyldelse af direktivets mål	9
3.3.	Medlemsstaternes mulighed for at indføre strengere regler	10
3.4.	Klassificering: erhvervelse og besiddelse af skydevåben	11
3.5.	Overførsler i henhold til artikel 11	12
3.6.	Overførsler under en rejse	13
3.6.1.	<i>Det europæiske våbenpas og den tilladelse, der er fastsat i artikel 12, stk. 1</i>	13
3.6.2.	<i>Det europæiske våbenpas og undtagelsen i artikel 12, stk. 2</i>	13
3.6.3.	<i>Aftaler om gensidig anerkendelse</i>	15
3.7.	Informationsudveksling mellem medlemsstater	15
3.8.	Kontrol med besiddelse af våben ved de ydre grænser	16
3.9.	Konklusion	17
4.	FREMTIDIGE UDVIKLINGER	17
4.1.	En forbedret anvendelse af direktivet	17
4.1.1.	<i>Det europæiske våbenpas</i>	17
4.1.1.1.	<i>Sikring af sammenhæng i artikel 12, stk. 2</i>	17
4.1.1.2.	<i>Fuld styrkelse af det europæiske våbenpas</i>	18
4.1.1.3.	<i>Fremme af indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse og bedste praksis</i>	18

4.1.1.4.	Midlertidige overførsler	18
4.1.2.	<i>Udveksling af information mellem medlemsstater</i>	19
4.1.3.	<i>Klassificering af våben</i>	19
4.2.	Afklaring af direktivets anvendelsesområde i visse henseender	20
4.2.1.	<i>Neutraliserede skydevåben</i>	20
4.2.2.	<i>Antikke våben</i>	21
4.3.	Konklusioner draget fra FN-protokollen imod ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben	21

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben

1. INDLEDNING

- (1) Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben blev vedtaget den 18. juni 1991¹. Det fastslås i artikel 17 i direktivet, at Kommissionen inden fem år efter direktivets gennemførelse i national lovgivning skal aflægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status for gennemførelsen af direktivet, om fornødent ledsaget af forslag.
- (2) For at kunne udarbejde en rapport, der var så komplet som mulig, har Kommissionen været nødt til at vente, indtil alle medlemsstater havde gennemført direktivet i national lovgivning, og navnlig Østrig, Finland og Sverige, for hvilke tidsfristen var fastsat i tiltrædelsesakten til udgangen af 1997. Når alle medlemsstaterne havde gennemført direktivet, skulle Kommissionen erhverve tilstrækkelig erfaring om anvendelsen af direktivet. Desuden ændrede visse medlemsstater de gennemførelsesforanstaltninger, de oprindeligt havde meddelt Kommissionen. Ved mødet for de nationale eksperter den 22. november 1999 og i et brev af 7. januar 2000 anmodede Kommissionen medlemsstaterne om at sende Kommissionen deres ajourførte lovgivning vedrørende gennemførelse af direktivet. Alle medlemsstater har nu sendt deres ajourførte lovgivning til Kommissionen.
- (3) Da direktivet var blevet gennemført i national lovgivning i alle medlemsstater, sendte Kommissionen i maj 1999 et spørgeskema om dets anvendelse til medlemsstaterne og de berørte parter (europæiske og nationale jagt-, skytte- og våbensamlerforbund såvel som våbenhandler- og våbenimportør- samt skydevåben- og ammunitionsproducentsammenslutninger). Kommissionen modtog svar på dette spørgeskema fra alle medlemsstaterne og fra 11 europæiske og nationale forbund og sammenslutninger². I februar 2000 udsendte Kommissionen et supplerende spørgeskema til medlemsstaterne, hvori man tog visse særlige spørgsmål op, såsom det europæiske våbenpas, neutralisering af våben og overførsler af skydevåben til og fra tredjelande. Kommissionen har modtaget svar på det supplerende spørgeskema fra alle medlemsstater.
- (4) Kommissionen har ligeledes afholdt møder med en gruppe af nationale eksperter for bl.a. at drøfte de indkomne svar på de to ovennævnte spørgeskemaer. Disse møder blev holdt den 22. november 1999 og den 6. juli 2000. Kommissionen afholdt ligeledes et møde med de berørte parter den 20. december 1999.

¹ EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51.

² En liste over de europæiske og nationale forbund, som har sendt deres bidrag til Kommissionen, er angivet i bilag III til denne rapport.

- (5) Svarene på de to spørgeskemaer og drøftelsen af disse svar ved møder med medlemsstaternes eksperter og berørte parter har givet Kommissionen tilstrækkelig information om status i forbindelse med anvendelsen af direktivet.
- (6) Nærværende rapport indledes med en præsentation af baggrunden og målene for direktivet såvel som af dets vigtigste bestemmelser (2. Generel baggrund). Rapporten fortsætter med at evaluere gennemførelsen og anvendelsen af de vigtigste bestemmelser i direktivet (3. Gennemførelse og anvendelse af direktivet). Endelig indeholder rapportens sidste del (4. Fremtidige udviklinger) forslag til en forbedring af direktivets måde at fungere på og reflekterer over grunde til at definere direktivets anvendelsesområde i visse henseender.

2. GENEREL BAGGRUND

2.1. Baggrund og mål

- (7) Direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 blev indført som en ledsageforanstaltning til ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser i Fællesskabet fra den 1. januar 1993. Ophævelsen af kontrollen med besiddelse af våben ved Fællesskabets indre grænser gjorde det nødvendigt at vedtage effektive regler, der muliggør udførelse af kontrol i medlemsstaterne. Direktivet indeholder med henblik herpå regler dels om erhvervelse og besiddelse af skydevåben, dels om overførsler af skydevåben mellem medlemsstater.
- (8) Hvad erhvervelse og besiddelse af skydevåben angår, skal medlemsstaternes love som minimum indeholde de krav, der er fastsat i direktivet, men medlemsstaterne har i princippet ret til at træffe strengere foranstaltninger end dem, der er fastsat i direktivet.
- (9) Hvad overførsler af skydevåben angår, fastslår direktivet princippet om, at det er forbudt at bevæge sig fra en medlemsstat til en anden med et skydevåben. En undtagelse herfra er mulig, hvis man følger en detaljeret procedure, hvorved medlemsstater bliver informeret om, at et skydevåben er bragt ind på deres område. Men der er fastsat mere fleksible regler for så vidt angår jagt og konkurrenceskydning for at undgå at hindre den frie bevægelighed for personer mere end højst nødvendigt. Det var især med henblik på dette formål, at man i direktivet indførte det europæiske våbenpas, som er et dokument, der udstedes efter ansøgning til en person, der lovligt kommer i besiddelse af og anvender et skydevåben (*artikel 1, stk. 4*). Kommissionen har vedtaget en henstilling om en model for det europæiske våbenpas³.
- (10) Schengen-aftalerne⁴ indeholdt en række bestemmelser om kontrol og køb af skydevåben. I Amsterdam-traktaten blev Schengen-aftalerne integreret i fællesskabsretten, hvilket førte til en vis overlapning med bestemmelserne i direktiv 91/477/EØF. Rådets direktiv 1999/436/EF af 20. maj 1999 afklarede situationen ved at fastslå, at artikel 77 til 81 og artikel 83 til 90 i gennemførelseskonventionen var blevet erstattet af Rådets direktiv 91/477/EØF. Så de fleste af bestemmelserne om kontrol og

³ Henstilling 93/216/EØF, (EFT L 93 af 17.4.1993, s. 39). Henstillingen suppleres af henstilling 96/129/EØF af 12. januar 1996 (EFT L 30 af 8.2.1996).

⁴ Aftaler om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser undertegnet af visse EU-medlemsstater i Schengen den 14. juni 1985 og den 19. juni 1990.

køb af skydevåben i Schengen-aftalerne er blevet erstattet af bestemmelserne i direktivet⁵.

- (11) På internationalt plan er der forhandlinger i gang om et udkast til protokol imod ulovlig fremstilling og handel med skydevåben i regi af FN-konventionen om international organiseret kriminalitet. Selv om bestemmelserne i protokollen primært har til hensigt at bekæmpe ulovlig handel med skydevåben, handler forpligtelserne heri om generel anvendelse og finder således også anvendelse på lovlig handel med skydevåben. Eftersom protokollen har indflydelse på Fællesskabets retsgrundlag, er der et særligt afsnit, der beskæftiger sig med det i denne rapport.⁶

2.2. De vigtigste bestemmelser i direktivet

2.2.1. Generelt

- (12) Bestemmelserne i direktivet er ifølge sagens natur tekniske og komplekse, og det samme gælder for den lovgivningsmæssige teknik, der er anvendt til deres præsentation. Denne kompleksitet skyldes direktivets kompromisagtige karakter, der sigter på at forene ophævelsen af kontrol ved de indre grænser med behovet for inden for Fællesskabet at bevare kontrol med erhvervelse og besiddelse af skydevåben og overførsler af skydevåben mellem medlemsstater.
- (13) Det er vigtigt at bemærke, at direktivet fastsætter et mindstemål af harmonisering, der gør det muligt for medlemsstaterne i princippet at træffe strengere foranstaltninger end dem, der er fastsat i direktivet (*artikel 3*).

2.2.2. Direktivets anvendelsesområde og klassificering af skydevåben

- (14) Direktivet finder anvendelse på de våben, der er nævnt i dets bilag I, og det indeholder bl.a. udtrykkelige regler for skydevåben. Skydevåben inddeles i bilag 1 i fire kategorier, som svarer til de forskellige ordninger for erhvervelse og besiddelse, som der fastsættes regler for i direktivet:
- kategori A: forbudte skydevåben, såsom fuldautomatiske våben og militære kampvåben og granatkastere med eksplosionseffekt,
 - kategori B: skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, såsom halvautomatiske skydevåben eller skydevåben med repetermekanisme,
 - kategori C: skydevåben, der skal anmeldes, såsom lange skydevåben med repetermekanisme,
 - kategori D: andre skydevåben, såsom lange glatløbende enkeltladerskydevåben.
- (15) Direktivet finder også anvendelse på væsentlige dele af skydevåben, såsom låsemekanismen og kammeret.

⁵ Artikel 82 i Schengen-aftalerne forblev i kraft. Den indeholder en definition af antikke skydevåben baseret på en dato (1870).

⁶ Se afsnit 4.3.

- (16) Direktivet finder ikke anvendelse på visse genstande, som svarer til definitionen af et skydevåben, hvis de f.eks. bliver anvendt som alarmanlæg, er beregnet til tekniske eller industrielle formål eller til slagtning af dyr. Skydevåben, der er gjort definitivt uegnede til brug, såvel som antikke våben eller reproduktioner heraf er heller ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde (*Bilag I, afsnit III*). Direktivet finder heller ikke anvendelse på erhvervelse og besiddelse af skydevåben, når der er tale om visse offentlige organer, samlere og institutioner med kulturelt sigte, som er anerkendt som sådanne af den medlemsstat, på hvis område de er etableret. Erhvervsmæssige overførsler af krigsvåben og ammunition falder ligeledes uden for direktivets anvendelsesområde (*artikel 2, stk. 2*).

2.2.3. Våbenhandlers aktivitet

- (17) Direktivet fastsætter et mindstemål af harmonisering af betingelserne for våbenhandlers aktivitet. Denne aktivitet er enten betinget af en autorisation (kategori A og B) eller en anmeldelse (kategori C og D) (*artikel 4*).

2.2.4. Erhvervelse og besiddelse af skydevåben

- (18) Som nævnt ovenfor fastsættes der i direktivet en række minimumsbetingelser, der skal opfyldes for at kunne erhverve og besidde skydevåben i medlemsstaterne. Det er vigtigt at bemærke, at det imidlertid ikke berører de nationale bestemmelser om at bære våben, såsom regler, der forbyder bæring af våben, og endog våben, som bæreren er i lovlig besiddelse af, ved visse lejligheder. Direktivet berører heller ikke nationale regler vedrørende jagt, f.eks. vedrørende jagttegn og jagttider, eller nationale regler vedrørende konkurrenceskydning, herunder bl.a. om, hvorvidt mindreårige kan deltage (*artikel 2, stk. 1*).
- (19) Direktivet pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at forbyde erhvervelse og besiddelse af skydevåben i kategori A. Der kan imidlertid gives tilladelse i særlige tilfælde (*artikel 6*). Hvad angår skydevåben i kategori B, skal medlemsstaterne mindst gøre erhvervelse og besiddelse betinget af en tilladelse (*artikel 7*). Besiddelse af skydevåben i kategori C skal mindst gøres betinget af, at besidderen afgiver en erklæring herom til myndighederne i den medlemsstat, hvor skydevåbnet besiddes (*artikel 8*). Hvad angår skydevåben i kategori D, behøver medlemsstaterne ikke at gøre erhvervelse og besiddelse betinget af en tilladelse eller erklæring, selv om dette ikke er udtrykkeligt angivet i direktivet.
- (20) Direktivet fastsætter ligeledes en række minimumsbetingelser, der skal opfyldes af personer, der erhverver skydevåben, med hensyn til alder, modenhed m.v. (*artikel 5*).
- (21) Erhvervelsen og besiddelsen af skydevåben i en medlemsstat af en person, der er bosiddende i en anden medlemsstat, er underkastet særlige betingelser i direktivet. Den medlemsstat, hvor den pågældende er bosiddende, skal i dette tilfælde informeres eller forudgående have givet sit samtykke til erhvervelse eller besiddelse afhængig af kategorien af skydevåben (*artikel 7*). Direktivet indeholder ligeledes regler med hensyn til en våbenhandlers overdragelse af et skydevåben til en person, som ikke er bosiddende i den pågældende medlemsstat (*artikel 9*).

2.2.5. Overførsler af skydevåben inden for Fællesskabet

- (22) Som nævnt ovenfor er overførsel af et skydevåben fra en medlemsstat til en anden kun mulig, hvis de detaljerede procedurer, der er fastlagt i direktivet, følges: Enten den procedure, der finder anvendelse på overførsler af skydevåben mellem medlemsstater (artikel 11), eller den procedure, der finder anvendelse på personers overførsler af skydevåben under en rejse (artikel 12).

2.2.5.1. Overførsler af skydevåben mellem medlemsstater (artikel 11)

- (23) Overførsel af skydevåben fra en medlemsstat til en anden er baseret på en forudgående tilladelse udstedt af den medlemsstat, hvor skydevåbnet kommer fra. I tilfælde af overførsler af skydevåben mellem våbenhandlere kan medlemsstaterne erstatte dette system med forudgående tilladelser med en autorisation, der er gyldig for maksimalt tre år.
- (24) Overførsel af skydevåben kan også gøres betinget af en autorisation i den medlemsstat, til hvis område overførslen foretages. Hvis en medlemsstat ikke kræver en autorisation for overførsel af visse skydevåben til dens område, skal den sende en fortegnelse over de pågældende skydevåben til de andre medlemsstater.
- (25) Medlemsstaterne fremsender alle relevante oplysninger, som de ligger inde med vedrørende endelige overførsler af skydevåben til den medlemsstat, til hvis område overførslen foretages. Med henblik herpå skulle medlemsstaterne have etableret netværk for informationsudveksling inden 1. januar 1993 (*artikel 13*).

2.2.5.2. Besiddelse af et skydevåben under en rejse (*artikel 12*)

- (26) For at kunne medbringe et skydevåben under en rejse skal en rejsende i henhold til artikel 12 indhente en tilladelse fra hver besøgt medlemsstat for at kunne rejse ind i dette land med et skydevåben.
- (27) Som en undtagelse fra denne procedure kan jægere uden forudgående tilladelse være i besiddelse af skydevåben i kategori C og D og konkurrenceskytter i kategori B, C og D under en rejse på følgende betingelser:
- formålet med rejsen er at udøve jagt- eller konkurrenceskydningsaktiviteter
 - de er i besiddelse af et europæisk våbenpas, der angiver det/de pågældende våben
 - de kan dokumentere grunden til deres rejse, bl.a. ved forelæggelse af en indbydelse.
- (28) Det er vigtigt at bemærke, at medlemsstaternes ret til at vedtage strengere regler er betinget af de rettigheder, der indrømmes de i andre medlemsstater bosiddende personer i henhold til denne undtagelse (*artikel 3*). Men denne undtagelse finder ikke anvendelse på rejser til en medlemsstat, der forbyder eller underkaster det pågældende skydevåben en forudgående tilladelse. I de tilfælde anføres der en udtrykkelig påtegning i det europæiske våbenpas.
- (29) Medlemsstater kan ved aftaler om gensidig anerkendelse af nationale dokumenter indføre en mere smidig ordning for forsendelse af skydevåben på deres område end den ordning, der er fastsat i direktivet.

3. GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE AF DIREKTIV 91/477/EØF

3.1. Gennemførelsesinstrumenter

- (30) I henhold til artikel 18 i direktivet skulle direktivet være gennemført i national lovgivning af medlemsstaterne i god tid, således at bestemmelserne i direktivet kunne træde i kraft senest den 1. januar 1993. For Østrigs, Finlands og Sveriges vedkommende blev fristen sat i tiltrædelsesakten til udgangen af 1997.
- (31) I overensstemmelse med artikel 18 har alle medlemsstater informeret Kommissionen om deres gennemførelsesforanstaltninger⁷.
- (32) Kommissionen har ligeledes modtaget meddelelser i henhold til artikel 15, stk. 4 om nationale bestemmelser, der er strengere end den minimumsstandard, der er fastsat i direktivet, og Kommissionen har sendt disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.
- (33) Gennemførelsen af direktivet har afhængig af den eksisterende lovgivning ført til fuldstændig eller delvis nye love. For så vidt angår én medlemsstat (Luxembourg), har gennemførelsen begrænset sig til, at man har fastsat længden af det europæiske våbenpas' gyldighed.
- (34) Efter meddelelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger ændrede eller fuldstændiggjorde visse medlemsstater deres lovgivning om skydevåben. Disse ændringer var direkte forbundet med gennemførelsen af bestemmelserne i direktivet (f.eks. indførelse af det europæiske våbenpas i Frankrig og Italien) eller sigtede på at gøre reglerne for erhvervelse og besiddelse af skydevåben strengere. Visse ændringer af lovgivningen om skydevåben var ikke forbundet med direktivets anvendelsesområde (f.eks. regler for at bære våben).
- (35) I følgende afsnit af rapporten vil der blive set på de nationale gennemførelsesforanstaltninger efter relevant emne.

3.2. Generel opfyldelse af direktivets mål

- (36) Hvad direktivets mål angår, viser de svar, som medlemsstaterne har givet på spørgeskemaet, at de fleste medlemsstater mente, at disse mål var opfyldt. Nogle medlemsstater bemærkede, at det væsentligste resultat af direktivet snarere var etableringen af ordninger for kontrol med overførsler inden for Fællesskabet end kontrol med erhvervelse og besiddelse, idet medlemsstaternes lovgivning vedrørende erhvervelse og besiddelse af våben forud for indførelsen af direktivet i det store og hele imødekom kravene i direktivet.
- (37) Fire medlemsstater (Belgien, Finland, Luxembourg og Sverige) mente ikke, at direktivets mål var nået, selv om disse medlemsstater dog fandt, at direktivet generelt var et godt instrument.
- (38) Medlemsstater har for det første identificeret vanskeligheder med informationsudveksling som problemer. Også de nationale lovgivningers, administrative foranstaltningers og autorisationsprocedurers forskelligartethed og kompleksitet, navnlig hvad angår det europæiske våbenpas, er blevet identificeret som

⁷ Bilag I til denne rapport indeholder henvisninger til de nationale gennemførelsesbestemmelser.

problemer. En medlemsstat (Belgien) fandt, at der manglede effektive midler til at kontrollere overførslerne inden for Fællesskabet. Nogle medlemsstater fandt ligeledes, at visse bestemmelser i direktivet var komplekse og vanskelige at fortolke, og at der ikke var noget specifikt opfølgningsforum til at behandle de spørgsmål, der rejste sig i forbindelse med anvendelsen af direktivet.

- (39) Medlemsstaternes svar på spørgsmålet vedrørende ikke-registreret erhvervelse og besiddelse af våben siden direktivets ikrafttræden har ikke givet anledning til nogen betydelige konklusioner: Danmark, Italien, Luxembourg, Portugal og Sverige anså situationen for at være stabil; Belgien, Finland og Nederlandene mente, at den ikke-registrerede erhvervelse og besiddelse var i stigning, mens Østrig, Grækenland og Spanien fandt, at den var faldet. Fire medlemsstater (Frankrig, Tyskland, Irland og Det Forenede Kongerige) afgav ikke nogen mening om dette, da de ikke var i besiddelse af nærmere oplysninger herom. Nogle medlemsstater pegede desuden også på, at deres svar byggede på skøn, idet der ikke var nogen tilgængelig statistik på området. Dette forklarer i det mindste delvis de divergerende meninger i medlemsstaterne.
- (40) De berørte parter var i al almindelighed tilfredse med direktivets instrumenter og dets anvendelse. De udtrykte imidlertid deres utilfredshed med, at direktivet ikke er blevet anvendt korrekt af alle medlemsstater, bl.a. hvad angår det europæiske våbenpas. Derfor fandt de fleste nationale og internationale forbund, at direktivets mål ikke var nået eller kun var delvis nået. Af problemer pegede de på forskellene i medlemsstaternes lovgivning, tendensen til at anvende strengere regler og mangler i samarbejdet mellem medlemsstater. De berørte parter bemærkede, at den frie bevægelighed for personer endog hæmmes, selv om de er i besiddelse af det europæiske våbenpas, for de bliver udsat for overdreven kontrol af medlemsstaterne.
- (41) Kommissionen har modtaget en række spørgsmål fra Europa-Parlamentet om anvendelsen af direktivet. Kommissionen har også modtaget to klager vedrørende direktivets anvendelsesområde. Disse spørgsmål og klager viser, at det mest problematiske område, når det gælder anvendelsen af direktivet, er anvendelsen af det europæiske våbenpas.
- (42) Rapporten ser nu på gennemførelsen og anvendelsen af de vigtigste bestemmelser i direktivet, idet man koncentrerer sig om ovennævnte områder, der er identificeret som problematiske.

3.3. Medlemsstaternes mulighed for at indføre strengere regler

- (43) Da direktivet blev udarbejdet, var der ud over tekniske forskelle også betragtelige indholdsmæssige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning vedrørende besiddelse af våben. Derfor ville en fuldstændig harmonisering på dette område have været meget vanskelig og politisk urealistisk, og det var mere passende at vælge en minimal harmonisering i stedet og gøre det muligt for medlemsstaterne at opretholde eller vedtage strengere regler end dem, der var fastsat i direktivet.
- (44) Alle medlemsstater har indført strengere regler, såsom at gøre våbenhandlererhvervet for så vidt angår kategori C og D betinget af en autorisation og forpligte våbenhandlere til at opbevare deres registre i mere end fem år eller have autorisationsprocedurer for alle våbenkategorier C og D eller for visse våben i disse kategorier. Nogle medlemsstater har også klassificeret visse våben, der falder uden for

direktivets anvendelsesområde, som våben, f.eks. våben, der anvender komprimeret luft (Italien) eller neutraliserede våben (Sverige).

- (45) Det er vigtigt at bemærke, at selv om medlemsstaterne har ret til at træffe strengere foranstaltninger, så skal disse foranstaltninger overholde reglerne i traktaten og navnlig reglerne om det indre marked. Selv om artikel 30 i traktaten fastslår mulighed for en undtagelse fra reglerne om den frie bevægelighed for varer med begrundelse i hensynet til den offentlige sikkerhed, skal de pågældende foranstaltninger være nødvendige og stå i forhold til det forfulgte mål.

3.4. Klassificering: erhvervelse og besiddelse af skydevåben

- (46) Som nævnt ovenfor inddeler direktivet skydevåben i fire kategorier: kategori A (forbudte skydevåben), kategori B (skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse), kategori C (skydevåben, der skal anmeldes) og kategori D (skydevåben, der kan sælges frit i medlemsstaterne).
- (47) Eftersom medlemsstaterne i henhold til artikel 3 har ret til at opretholde deres strengere lovgivning, har der ikke fundet nogen ægte harmonisering sted med hensyn til klassificering af våben. Visse medlemsstater har overhovedet ikke fundet det nødvendigt at etablere nogen særlig klassificering i deres lovgivning, eftersom alle skydevåben er underkastet tilladelse (eller forbud) i deres lande, mens andre har indført en strengere klassificering end den, der findes i direktivet. Endvidere er der nogle medlemsstater, der klassificerer visse våben som krigsvåben (Belgien, Frankrig), eller som forbyder visse våben (Danmark), som anses for at være jagtvåben i de øvrige medlemsstater.
- (48) Hvad angår våben i kategori A (fuldautomatiske våben m.v.), som der kræves forbud af i henhold til direktivet, men som kan tillades i særlige tilfælde, så gælder det, at de enten er forbudt, eller at der kræves en særlig tilladelse til dem i alle medlemsstater. Tilladelser til våben i kategori A er yderst sjældne i praksis, og i visse medlemsstater gives der overhovedet ikke tilladelse til dem.
- (49) Som eksempler på de særlige tilfælde, hvor der kan gives tilladelse til våben i kategori A, nævner medlemsstaterne i deres svar på spørgeskemaet museer eller samlere, udstillinger, særlige erhverv, hvis skydevåbnet er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet (videnskabelig forskning eller industriel afprøvning) og filmproduktion. I nogle medlemsstater (Finland og Sverige) kan civilister besidde våben i kategori A i forsvarssammenhænge.
- (50) Erhvervelse og besiddelse af våben i kategori B (f.eks. revolvere og pistoler) kræver tilladelse i alle medlemsstater, således som det er fastsat i direktivet. I seks medlemsstater er tilladelse til at erhverve og besidde skydevåben i kategori B særskilte tilladelser, mens de i ni medlemsstater antager eller kan antage form af en enkelt administrativ afgørelse, som fastsat i artikel 7, stk. 3, i direktivet.
- (51) I de fleste medlemsstater skal der også ansøges om tilladelse til skydevåben i kategori C (skydevåben, der i henhold til direktivet skal anmeldes) og kategori D (skydevåben, der i henhold til direktivet kan sælges frit) . Det er vigtigt at bemærke, at 11 medlemsstater rent faktisk kun har skydevåben, der er underkastet tilladelse eller forbud, mens det i Østrig, Belgien, Frankrig og Grækenland kun er visse skydevåben i kategori C og D, der er underkastet anmeldelse.

- (52) Direktivet har ført til betydelige ændringer i lovgivningen i Frankrig, Belgien og Østrig vedrørende erhvervelse og besiddelse af lange skydevåben, der tidligere var underkastet en langt mere liberal ordning. Inden direktivet kunne visse skydevåben, navnlig jagtgeværer, sælges frit.
- (53) I henhold til direktivet havde medlemsstaterne en forpligtelse til at sørge for den obligatoriske anmeldelse af skydevåben i kategori C, som ikke tidligere var blevet anmeldt, inden for en frist af et år fra de nationale gennemførelsesbestemmelser i krafttræden (artikel 8). I de fleste medlemsstater var det ikke nødvendigt med særlige foranstaltninger, eftersom erhvervelse og besiddelse af skydevåben i denne kategori allerede var betinget af anmeldelse eller tilladelse. Hvad angår de medlemsstater, hvor dette ikke var tilfældet, er der blevet nedfældet en forpligtelse til at anmelde sådanne skydevåben i lovgivningen i Østrig, Frankrig, Grækenland og Portugal. I Belgien er denne forpligtelse ikke nedfældet i lovgivningen.
- (54) Hvad angår overdragelse af skydevåben til personer, der ikke er bosiddende i medlemsstaten, så er der flere medlemsstater, der ikke har udtrykkelige bestemmelser for dette. Kommissionen har erfaret, at i de medlemsstater, som har skydevåben i kategori C og D, følges bestemmelserne om overdragelse i direktivet ikke altid. I dette tilfælde vil der heller ikke altid blive oversendt oplysninger om transaktionen. Dette er et spørgsmål, der kræver yderligere undersøgelse fra Kommissionens side.

3.5. Overførsler i henhold til artikel 11

- (55) Ifølge de berørte parter blev den procedure, der var fastsat i direktivet om overførsler mellem medlemsstater baseret på kontrol og tilladelse fra oprindelseslandets side, hurtigt indført i de medlemsstater, hvor man allerede anvendte import/eksporttilladelser. I de medlemsstater, hvor eksport af lange jagt- og konkurrenceskydevåben kun var underkastet toldkontrol ved ankomsten, blev der ifølge de berørte parter ved de nye procedurer indført et yderligere bureaukratisk element.
- (56) I det mest grundlæggende tilfælde består overførsel af udfyldelse af en overførselserklæring, hvoraf en kopi overleveres til de relevante myndigheder i oprindelseslandet og i bestemmelseslandet. I dette tilfælde ligger leverandøren inde med en autorisation, der undtager ham fra at skulle indhente en forudgående tilladelse (artikel 11, stk. 3), og kunden er også undtaget forudgående godkendelse på grundlag af leverandørens erhvervsmæssige status eller i henhold til den fortegnelse, der er nævnt i artikel 11, stk. 4.
- (57) Der findes bestemmelser om overførsler fra våbenhandler til våbenhandler uden forudgående tilladelse (artikel 11, stk. 3) i lovgivningen i Tyskland (for våben i kategori B, C og D), Østrig (alle kategorier), Frankrig (kategori B, C og D), Spanien (kategori B, C og D), Det Forenede Kongerige (kategori B, C og D) og Sverige.
- (58) De berørte parter har informeret Kommissionen om visse mindre problemer ved endelige overførsler forbundet med udvekslingen af information mellem medlemsstater. De peger bl.a. på, at overførseltilladelsen i nogle medlemsstater er betinget af tilladelser fra bestemmelseslandet. Nogle medlemsstater udsteder imidlertid ikke sådanne tilladelser, da de ikke finder, at denne betingelse er nødvendig i deres land. F.eks. er våbenhandlerens erhvervsmæssige status i nogle lande (Danmark, Tyskland) tilstrækkelig til at tillade køb af skydevåben i en anden

medlemsstat uden yderligere formaliteter, og myndighederne i disse lande finder det derfor ikke nødvendigt at udstede en autorisation for hver enkelt ordre. Men de nationale myndigheder i oprindelseslandene synes ikke altid at være blevet informeret om dette.

- (59) Direktivets retsgrundlag i denne henseende hviler på artikel 11, stk. 4, hvorefter hver medlemsstat sender de øvrige medlemsstater fortegnelser over de skydevåben, som kan overføres til dens område uden forudgående tilladelse. Direktivet fastslår ikke udtrykkeligt undtagelse af våbenhandlere fra forudgående tilladelse med begrundelse i deres erhvervsmæssige status, men det kan ikke anses at forbyde medlemsstater i at muliggøre dette. I dette tilfælde bør de øvrige medlemstater imidlertid informeres, hvis direktivet skal fungere ordentligt. De berørte parter bemærker, at der således er behov for et bedre samarbejde medlemsstaterne imellem på dette område, hvilket automatisk vil føre til en bedre overholdelse af direktivets procedurer.
- (60) De berørte parter finder, at direktivet bortset fra disse mindre problemer, der i sidste ende bliver løst på den ene eller anden måde, fungerer godt, og at gennemsigtigheden og overvågningen af overførslerne sikres, hvilket efter deres mening er væsentligt. De er ikke desto mindre utilfredse med, at direktivet ikke har reduceret den administrative byrde, der er særlig tyngende for små og mellemstore virksomheder. De berørte parter så gerne, at man bevægede sig henimod at reducere det kontrolniveau, der udøves af de centrale myndigheder i forbindelse med handel inden for Fællesskabet, og etablerede en overvågning foretaget af lokale myndigheder, der ifølge de berørte parter er almindeligvis mere fleksible.

3.6. Overførsler under en rejse

3.6.1. Det europæiske våbenpas og den tilladelse, der er fastsat i artikel 12, stk. 1

- (61) Som nævnt ovenfor skal der i henhold til artikel 12, stk. 1 en tilladelse til fra de besøgte medlemsstater for at medbringe et skydevåben under rejse. Disse tilladelser skal være opført i det europæiske våbenpas.
- (62) Visse medlemsstater har informeret Kommissionen om, at de derfor kræver, at det europæiske våbenpas bliver sendt til dem, således at de kan indføre tilladelsen i passet med den kompetente myndigheds stempel. Medlemsstaterne føler selv, at denne procedure er tidsrøvende og kompliceret.

3.6.2. Det europæiske våbenpas og undtagelsen i artikel 12, stk. 2

- (63) Det europæiske våbenpas er nu i brug i alle medlemsstater (Frankrig indførte det i 1998). De fleste medlemsstater har fulgt Kommissionens henstilling om modellen for passet. Den normale tid for udstedelse af passet varierer fra et par dage til et par uger.
- (64) Artikel 12, stk. 2 fastslår en ret for jægere og konkurrenceskytter, der er i besiddelse af det europæiske våbenpas, til i princippet at kunne rejse til andre medlemsstater for at gå på jagt eller deltage i konkurrenceskydning. Kommissionen finder, at passet som sådan er en passende måde at finde den rette balance på mellem jægere og konkurrenceskytter, der ønsker at bevæge sig frit inden for Fællesskabet, og behovet for at undgå en situation, hvor udøvelsen af denne frihed skaber sikkerhedsproblemer.

- (65) I nogle medlemsstater har der ikke været nogen vanskeligheder med hensyn til jægere og konkurrenceskytters bevægelighed. Jægere og konkurrenceskytter kan rejse ind på deres område med henblik på at udøve jagt eller deltage i konkurrenceskydning blot ved at forevise det europæiske våbenpas og en indbydelse uden nogen andre dokumenter eller tilladelser. I andre medlemsstater er det imidlertid nødvendigt med en tilladelse fra de nationale myndigheder. Visse medlemsstater kræver imidlertid ikke disse tilladelser som gensidighed med den anden berørte medlemsstat. Nogle medlemsstater anfører i deres svar på spørgeskemaet, at de af jægere og konkurrenceskytter fra andre medlemsstater kræver andre dokumenter end indbydelser og jagttegn ud over det europæiske våbenpas (f.eks. besøgstilladelse i Det Forenede Kongerige og Irland).
- (66) Sådanne kumulative krav skaber et problem med hensyn til deres forenelighed med bestemmelserne i direktivet, eftersom artikel 3, samtidig med at det fastslår princippet om, at medlemsstater kan anvende strengere foranstaltninger, fastsætter, at sådanne foranstaltninger ikke må berøre de rettigheder, der tildeles medlemsstaternes indbyggere i henhold til artikel 12, stk. 2. I denne sammenhæng er det imidlertid vigtigt at bemærke, at direktivet ikke forhindrer medlemsstater i at kræve jagttegn, andre dokumenter, der opkræver en afgift af jægerne eller dokumenter, der omhandler anvendelse og bæring af våben under visse omstændigheder (*artikel 2, stk. 1*).
- (67) Det bør også bemærkes, at visse andre medlemsstater (Østrig, Frankrig) af praktiske grunde har indskrænket antallet af våben, der tillades uden nationale tilladelser i denne sammenhæng med den begrundelse, at det ville være usædvanligt for en jæger eller konkurrenceskytte at have flere skydevåben med sig under rejse. Direktivet fastsætter imidlertid ikke nogen begrænsninger af antallet af skydevåben, som kan medtages af en jæger eller konkurrenceskytte inden for den undtagelse, der er givet, og begrænsningen af antallet af skydevåben kan være et alvorligt problem, navnlig for skytter, der har brug for at have flere skydevåben med sig for at deltage i konkurrencer.
- (68) Det ser også ud til, at visse medlemsstater i denne sammenhæng har indført visse typer af kontrol, der anvendes på indehavere af det europæiske våbenpas, når de krydser disse medlemsstaters grænser. Disse former for kontrol bør undersøges nærmere af Kommissionen.
- (69) Under alle omstændigheder begrænser andet afsnit i artikel 12, stk. 2 undtagelsen for jægere og konkurrenceskytter til overførsler til de medlemsstater, der ikke forbyder de pågældende våben eller gør dem betinget af en tilladelse.
- (70) Nogle medlemsstater, der kræver tilladelse til at overføre de pågældende våben, lader imidlertid i praksis jægere og konkurrenceskytter rejse på deres område, hvis de har et europæisk våbenpas, på de betingelser, der er fastsat i artikel 12, stk. 2 (f.eks. Finland), såfremt skydevåbnene ikke er forbudt. Denne fleksibilitet er efter Kommissionens mening i fuld overensstemmelse med direktivets ånd.
- (71) I denne sammenhæng bør det bemærkes, at Kommissionen i sit ændrede forslag foreslog, at undtagelsen for jægere og konkurrenceskytter ikke ville finde anvendelse, hvis medlemsstaten forbød det pågældende våben. Det var først på dette stadium af forhandlingerne med Europa-Parlamentet og Rådet, at det blev tilføjet til underafsnittet, at undtagelsen heller ikke ville finde anvendelse, hvis medlemsstaten krævede tilladelse for skydevåbnene.

- (72) Eftersom denne indskrænkning af jægeres og konkurrenceskytters rettigheder i direktivet gjorde den pågældende artikel uklar, blev der tilføjet en yderligere bestemmelse til artiklen, der krævede, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne gennemgår følgerne af bestemmelsen, navnlig med hensyn til indvirkningen på offentlig orden og offentlig sikkerhed. Kommissionen har derfor forespurgt medlemsstaterne, om der har været særlige sikkerhedsproblemer forbundet med jægere og konkurrenceskytter, der kommer fra andre medlemsstater. I deres svar oplyste alle medlemsstater, at der ikke havde været nogle sådanne problemer. Dette er af særlig interesse for de medlemsstater, der lader jægere og konkurrenceskytter rejse ind på deres område mod forevisning af et europæisk våbenpas og uden krav om yderligere dokumenter.
- (73) Kommissionen vil gerne understrege, at undtagelsen i artikel 12, stk. 2 for jægere og konkurrenceskytter ikke kun er begrænset til organiserede jagtarrangementer, hvortil den pågældende har en indbydelse. Den kan også omfatte situationer, hvor den pågældende på anden måde kan begrunde rejsen (f.eks. besiddelse af et jagtrevir i en anden medlemsstat). Det ser ud, som om i det mindste nogle medlemsstater giver jægere og konkurrenceskytter adgang til deres område i denne type situation.

3.6.3. *Aftaler om gensidig anerkendelse*

- (74) Hvad angår bestemmelsen i direktivet om indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse af nationale dokumenter med henblik på at nå frem til mere smidige procedurer end dem, der er fastsat i artikel 12, angiver kun nogle få medlemsstater, at de har indgået sådanne aftaler. Denne bestemmelse har imidlertid gjort det muligt for visse medlemsstater at lempe deres eksisterende regler for jægere og konkurrenceskytter i forhold til visse andre medlemsstater. Sådanne aftaler er undertiden blevet indgået på regionalt plan.
- (75) Et praktisk eksempel på sådanne aftaler er de nordiske lande (Danmark, Finland og Sverige såvel som ikke-medlemmet Norge), hvor jægere og konkurrenceskytter fra de andre nordiske lande kan rejse frit ved hjælp af deres nationale tilladelser uden at behøve at have et europæisk våbenpas. Disse ordninger er blevet til i et langvarigt nordisk samarbejde om lovgivningsmæssige spørgsmål, der går forud for deres tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab.

* * *

- (76) Et yderligere problem vedrørende anvendelsen af det europæiske våbenpas og de forskellige påtegninger, der bør figurere i passet, er forbundet med udvekslingen af information, og dette vil blive behandlet i følgende afsnit.

3.7. **Informationsudveksling mellem medlemsstater**

- (77) Direktivet indeholder flere bestemmelser, der kræver, at medlemsstaterne udveksler information (*artikel 8, stk. 3, artikel 13, artikel 7, stk. 2 og artikel 8, stk. 2*), eller at de sender information via Kommissionen (*artikel 15, stk. 4*).
- (78) Et flertal af medlemsstater finder, at informationsudvekslingen om endelige overførsler (*artikel 13*) er tilfredsstillende, selv om de påpeger, at denne udveksling undertiden kun vedrører en gruppe af medlemsstater, eller at formularer undertiden ikke er udfyldt ordentligt. En række medlemsstater mener ikke, at udvekslingen er

tilfredsstillende, og den nødvendige information modtages ikke altid eller er ufuldstændig. Flere medlemsstater påpeger, at informationsudvekslingen fungerer fint med nogle lande, men ikke med andre.

- (79) Vanskeligheder synes at opstå som følge af, at der ikke findes noget netværk til informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Artikel 13 indeholder bestemmelser for etablering af informationsnetværk alt efter indholdet af de oplysninger, der skal udveksles⁸.
- (80) Som nævnt ovenfor⁹ har de berørte parter udtalt, at der er visse problemer med informationsudvekslingen hvad angår overførsler mellem våbenhandlere.
- (81) Artikel 8, stk. 3 indeholder regler om udveksling af information om skydevåben, der er forbudt, eller hvortil der kræves tilladelse i en særlig medlemsstat. Disse medlemsstater, som har forbudt, eller som kræver tilladelse for våben i kategori B, C eller D, bør ifølge denne bestemmelse informere de øvrige medlemsstater, der udtrykkelig vil foretage en påtegning herom i det europæiske våbenpas. Svarene på spørgeskemaet viser i praksis, at medlemsstaterne ikke altid har modtaget sådanne fortegnelser, i det mindste ikke fra alle de øvrige medlemsstater.
- (82) Der har følgelig også været problemer med at foretage påtegning om de forbudte skydevåben eller de skydevåben, hvortil der kræves tilladelse, i det europæiske våbenpas. Desuden finder visse medlemsstater, at dette system er alt for kompliceret, eller de er bange for, at den pågældende medlemsstats lovgivning vil blive ændret i mellemtiden.
- (83) Denne situation er helt klart ikke tilfredsstillende. Disse påtegninger er foretaget for at informere jægeren eller konkurrenceskytten om eventuelle indskrænkninger af deres frihed til at rejse til en anden medlemsstat med et europæisk våbenpas. I mangel på sådanne påtegninger har jægere og konkurrenceskytter - der handlede i god tro - oplevet at få deres skydevåben, der var nævnt i deres europæiske våbenpas, konfiskeret ved grænsen. I nogle medlemsstater er det også hændt, at bevisbyrden, når det gælder om at påvise, at de pågældende skydevåben ikke er forbudt eller kræver en tilladelse i bestemmelseslandet, er blevet pålagt jægeren eller konkurrenceskytten - hvilket bestemt ikke var hensigten med direktivet.
- (84) Det bør endelig bemærkes, at adskillige medlemsstater ikke har bestemmelser om udveksling af information i den lovgivning, som de har orienteret Kommissionen om.

3.8. Kontrol med besiddelse af våben ved de ydre grænser

- (85) De procedurer, der er fastsat i direktivet, om overførsler af skydevåben, finder kun anvendelse på overførsler mellem medlemsstater. Hvad angår overførsler til og fra tredjelande, begrænser direktivet sig til at fastslå de logiske konsekvenser af ophævelsen af kontrollen ved Fællesskabets indre grænser, dvs. medlemsstaterne skal intensivere kontrollen med besiddelsen af våben ved Fællesskabets ydre grænser (*artikel 15*).

⁸ Bilag II til denne rapport indeholder en fortegnelse over de kompetente myndigheder i relation til artikel 13, stk. 3.

⁹ Se afsnit 3.5.

- (86) Generelt har medlemsstaterne ikke udtrykt noget ønske om at se denne artikel suppleret med henblik på at fastsætte særlige bestemmelser, der ville indeholde procedurer for kontrollen med overførsler af våben til og fra tredjelande. Visse medlemsstater (bl.a. Tyskland) mener imidlertid, at der er behov for at etablere procedurer for en ensartet kontrol af våben ved de ydre grænser. Disse holdninger er blevet udtrykt uden hensyntagen til resultatet af de løbende forhandlinger vedrørende FN-Protollen vinod ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben (se afsnit 4.3).

3.9. Konklusion

- (87) Overordnet set er direktivet blevet korrekt gennemført i medlemsstaterne, og dets bestemmelser bliver anvendt i praksis. Som angivet i de foregående afsnit synes der imidlertid at være undladelser og ukorrekt gennemførelse i visse henseender.
- (88) På basis af de oplysninger, der er modtaget fra de berørte parter, synes vanskelighederne med anvendelsen af direktivet at være mere forbundet med de nationale myndigheders adfærd end med bestemmelserne i direktivet. Kommissionen vil derfor indlede overtrædelsesprocedurer i de tilfælde, hvor den finder det nødvendigt for at nå frem til en korrekt anvendelse af bestemmelserne i direktivet.

4. FREMTIDIGE UDVIKLINGER

- (89) Direktivet er resultatet af et kompromis nået efter adskillige års forhandlinger. Medlemsstaterne og de berørte parter er generelt tilfredse med direktivets instrumenter, og de er derfor ikke tilbøjelige til at ville se den balance, man nåede frem til ved vedtagelsen af direktivet, ødelagt af betydelige ændringer af dets rammer. Derfor vil ændringer af direktivet i højere grad komme til at bestå i at afklare den eksisterende ordlyd i dets vigtigste bestemmelser end i at foretage betydelige ændringer for at sikre, at direktivet bliver anvendt på en ensartet måde i hele Fællesskabet.

4.1. En forbedret anvendelse af direktivet

- (90) De vigtigste spørgsmål i denne henseende er at forbedre anvendelsen af det europæiske våbenpas og informationsudvekslingen mellem medlemsstater.

4.1.1. Det europæiske våbenpas

- (91) Generelt synes der at være et behov for at sondre mere klart mellem skydevåben generelt og skydevåben anvendt til konkurrencer og jagt, som kan omfattes af mere fleksible regler. For at forbedre anvendelsen af det europæiske våbenpas har Kommissionen til hensigt at foreslå visse konkrete foranstaltninger og en ændring af artikel 12.

4.1.1.1. Sikring af sammenhæng i artikel 12, stk. 2

- (92) Artikel 12, stk. 2, der er resultatet af et kompromis, indeholder for nærværende visse indre uoverensstemmelser og uklarheder. Dette er navnlig tilfældet med andet afsnit i artikel 12, stk. 2, der ved at fastslå, at undtagelsen for jægere og konkurrenceskytter ikke finder anvendelse på rejser til de lande, der forbyder de pågældende skydevåben, eller som kræver tilladelse til at besidde dem, rent faktisk ophæver virkningen af den undtagelse, der er givet jægere og konkurrenceskytter.

- (93) Kommissionen mener, at andet afsnit i artikel 12, stk. 2, kunne ændres, således at det ville være begrænset til tilfælde, hvor skydevåben er forbudt i bestemmelseslandet, således som det oprindeligt blev foreslået af Kommissionen.

4.1.1.2. Fuld styrkelse af det europæiske våbenpas

- (94) Hvad angår den administrative procedure, der finder anvendelse på indehavere af det europæiske våbenpas, er der behov for at fastsætte procedurer, der er mere i overensstemmelse med målet med passet. Dette er navnlig tilfældet for de forskellige påtegninger, der foretages i det europæiske våbenpas. For at sikre, at alle påtegninger, der er nødvendige, for at passet kan bruges, er foretaget, navnlig dem, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, er det nødvendigt at forbedre informationsudvekslingen medlemsstaterne imellem¹⁰.
- (95) For at gøre det så enkelt som muligt og for at undgå at skulle sende passet afsted på forhånd til de medlemsstater, der skal besøges, mener Kommissionen, at alle de nødvendige påtegninger bør foretages i passet af den medlemsstat, der udsteder det. Dette ville være af særlig gavn for rejser i henhold til artikel 12, stk. 1, således at henvisninger til de tilladelser, der er nødvendige for at rejse til en anden medlemsstat, ikke behøves at blive påført i passet af myndighederne i den medlemsstat, der giver tilladelsen, men af den medlemsstat, der udsteder passet.
- (96) Flertallet af medlemsstater er for en sikring af, at det europæiske våbenpas er det eneste pas for Europa, hvad angår besiddelse af skydevåben under en rejse og navnlig for så vidt angår jægere og konkurrenceskytter. Men nogle af dem er af den opfattelse, at visse betingelser først bør være opfyldt, nemlig at den krævede tilladelse er opnået på en standardiseret måde men ikke desto mindre på en måde, der imødekommer et højt sikkerhedsniveau, og at regler anvendes på en mere harmoniseret måde, og at de relevante kategorier harmoniseres. Nogle medlemsstater er ikke for dette, og de ønsker at forbeholde sig ret til at kræve andre dokumenter.

4.1.1.3. Fremme af indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse og bedste praksis

- (97) Kommissionen finder, at aftaler om gensidig anerkendelse af nationale dokumenter for at gøre ordningerne endnu smidigere eller andre former for bedste praksis kan fremme bevægeligheden for jægere og konkurrenceskytter mellem medlemsstater.
- (98) Disse aftaler eller denne bedste praksis bør imidlertid være ikke-forskelsbehandlende på en sådan måde, at de bør være åbne for alle de medlemsstater, der opfylder de relevante objektive kriterier. Derfor er der behov for større gennemsigtighed, og disse aftaler bør bekendtgøres for de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

4.1.1.4. Midlertidige overførsler

- (99) Problemet med midlertidig overførsel i forbindelse med reparation bliver ikke udtrykkeligt behandlet i direktivet. Kommissionen finder, at ud over proceduren i artikel 11, der finder anvendelse på overførsler mellem våbenhandlere, giver den procedure, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, i direktivet, enkeltpersoner mulighed for at henvende sig til en virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat i denne sammenhæng, dvs. ved at ansøge om tilladelse i den medlemsstat, hvor han har til

¹⁰ Se afsnit 4.1.2.

hensigt at få sit skydevåben repareret. Den samme mulighed gælder for overførsler til udstillinger. De muligheder, der ligger i denne procedure, synes dog ikke at være vidt brugt, og bør derfor erindres i fremtiden.

4.1.2. *Udveksling af information mellem medlemsstater*

- (100) Det fremgår af analysen af direktivets gennemførelse, der er præsenteret ovenfor, at det er nødvendigt med en bedre samordning af indsatsen i denne henseende og en bedre strukturering af den udvekslede information. Direktivet fastsætter, hvilke informationsnetværk der bør etableres til udveksling af information om endelige overførsler (artikel 13), men direktivet specificerer ikke yderligere, hvilken form informationsudvekslingen bør antage.
- (101) For at fremme etableringen af netværk for informationsudveksling har Kommissionen inden for gruppen af nationale eksperter foreslået en række procedurer til brug for de nationale myndigheder i forskellige informationsudvekslingssituationer. Disse procedurer relaterer til lovgivningen i medlemsstaterne på våbenområdet, til information vedrørende erhvervelse og besiddelse af skydevåben af ikke-bosiddende og til overførsler af skydevåben. Disse procedurer, der ikke er blevet vedtaget på fællesskabsplan, men hvoraf nogle er blevet taget op af visse medlemsstater i deres nationale lovgivning, kunne danne grundlag for fremtidige bestræbelser på at udvikle informationsudvekslingen.
- (102) For at forbedre informationsudvekslingen og dens struktur har Kommissionen til hensigt at skabe et mere effektivt diskussionsforum i form af en kontaktgruppe, som vil agere som et samordningsforum for anvendelse og håndhævelse af direktivet. Denne gruppe ville navnlig være et passende forum for drøftelse af konkrete forslag om forbedring af informationsudvekslingen med henblik på at løse de praktiske problemer, der er angivet ovenfor vedrørende anvendelsen af det europæiske våbenpas og overførsler mellem våbenhandlere. Disse konkrete forslag kunne omfatte skabelsen af redskaber for informationsudveksling, såsom databaser og internetsteder.
- (103) Ud over at udvikle informationsudvekslingen ville kontaktgruppen også være et passende forum for at fremme anvendelsen af bedste praksis¹¹ med hensyn til jægere og konkurrenceskytter såvel som for at forbedre klassificeringen af våben¹².

4.1.3. *Klassificering af våben*

- (104) Generelt synes der ikke at være nogen særlige problemer med den klassificering, der er fastsat i direktivet. De berørte parter har oplyst, at de strenge foranstaltninger, man har i nogle medlemsstater, og de foranstaltninger, der er baseret på standarderne i direktivet, generelt synes at fungere side om side på en tilfredsstillende måde.
- (105) Situationen er imidlertid en anden, når det gælder jagtvåben og skydevåben anvendt af konkurrenceskytter. Som nævnt ovenfor opstår der vanskeligheder ved, at visse medlemsstater klassificerer visse våben, der i andre medlemsstater betragtes som jagtvåben, som krigsvåben eller forbyder dem. Nogle medlemsstater har oplyst, at hvis det europæiske våbenpas skulle blive det eneste dokument, der ledsager overførsler af

¹¹ Se afsnit 4.1.1 ovenfor.

¹² Se afsnit 4.1.3 nedenfor.

skydevåben mellem medlemsstater for jægere og konkurrenceskytter, så bør de relevante kategorier af skydevåben harmoniseres.

- (106) Kommissionen har derfor til hensigt at undersøge muligheden for at indføre en særlig behandling i den nationale lovgivning af jagtvåben og skydevåben anvendt af konkurrenceskytter for at styrke det europæiske våbenpas' status.

4.2. Afklaring af direktivets anvendelsesområde i visse henseender

- (107) Det bør understreges, at medlemsstaterne generelt efter deres svar på spørgeskemaerne at dømme anser det fællesskabsregelgrundlag, der er skabt ved direktivet, som gennemgående tilstrækkeligt, og nogle af dem understreger, at direktivet bør afklares og gøres mere effektivt inden for dets nuværende anvendelsesområde. Der er imidlertid et behov for at definere direktivets anvendelsesområde mere klart i visse henseender ved at definere visse våbentyper, nemlig neutraliserede våben og antikke våben, som falder uden for direktivets anvendelsesområde.

4.2.1. Neutraliserede skydevåben

- (108) Hvad angår neutraliserede skydevåben, begrænser bilaget til direktivet sig til at udelukke disse skydevåben, som er blevet gjort definitivt uegnede til brug ved anvendelse af tekniske metoder, som et officielt organ har garanteret eller anerkendt.
- (109) Adskillige medlemsstater, men ikke alle, har vedtaget tekniske specifikationer eller standarder for neutralisering, og neutralisering kontrolleres af et særligt certificeringsorgan eller politiet, som udsteder et neutraliseringscertifikat for det pågældende skydevåben.
- (110) På baggrund af deres svar på spørgeskemaet synes de fleste medlemsstater at være for brugen af fælles tekniske specifikationer eller standarder for neutralisering, eftersom skydevåben, der ikke er neutraliseret ordentligt, kan blive reaktiverede og udgøre en alvorlig fare for den offentlige sikkerhed. Neutraliseringsstandarderne varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og ifølge nogle medlemsstater er det relativt nemt at få et neutraliseringscertifikat for dårligt neutraliserede våben i de stater, der har de laveste standarder.
- (111) I denne sammenhæng er det imidlertid hensigtsmæssigt at afvente resultaterne af forhandlingerne om FN-protokollen imod ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben, eftersom denne protokol vil indeholde visse bestemmelser om neutralisering, og de løsninger, man når frem til på fællesskabsplan, bør være i overensstemmelse med dem, der nås på internationalt plan. Når protokollen er vedtaget, vil neutraliseringsstandarderne og -specifikationerne kunne drøftes på fællesskabsplan. Hvis medlemsstaterne kan nå til enighed om at acceptere visse fælles standarder - med undtagelse af hvad der ligger udenfor de almindelige krav forudset i forslaget til protokollen - vil der ikke være noget behov for at se på, hvordan disse kan gennemføres på fællesskabsplan: hvad enten det bør være i direktivet eller i en særskilt retsakt, i bindende eller ikke-bindende form. Kommissionen har til hensigt at agere i overensstemmelse hermed.

4.2.2. Antikke våben

- (112) Direktivet overlader antikke våben til at blive reguleret ved national lovgivning. Ifølge de berørte parter behøver man i de fleste medlemsstater ikke nogen tilladelse, selv om det undertiden er nødvendigt at blive registreret som samler for at kunne have store mængder af dem. Ved definitionen af et antikt våben anvender mange medlemsstater en dato, men definitionen varierer fra land til land. Schengen-aftalerne indeholder en definition i artikel 82 (som stadig er i kraft) ved at henvise til datoen 1870. Men den tillader undtagelser, hvilket har ført til forskelle på nationalt plan.
- (113) Ifølge sammenslutninger af våbensamlere hæmmes den frie bevægelighed for samleres våben, fordi formaliteterne er op til den enkelte medlemsstat, og fordi et våben, der bliver anset for antikt i en medlemsstat, måske ikke gør det i en anden. Der kan opstå problemer, når våben købes uden for bopælslandet, eller når en person rejser med et sådant våben fra en stat til en anden. Kommissionen mener, at man også her¹³ åbenbart har overset muligheden for at anvende proceduren i artikel 12, stk. 1, som bør løse visse problemer med overførsel.
- (114) Eftersom en andel af samlerobjekterne er neutraliserede våben, ville mange af de problemer, som deres besiddere står overfor, kunne løses ved en aftale mellem medlemsstater eller ved, at man på fællesskabsplan vedtog fælles standarder for neutralisering¹⁴.
- (115) Som for andre antikke våben ville nogle berørte parter foretrække en definition, som ikke kun henviste til en dato, men som var baseret på mere detaljerede tekniske kriterier (skydevåben, der bruger sort krudt/røgfrit krudt). De vil dog foretrække, at direktivet ikke bliver udstrakt til disse våben. Nogle berørte parter er på den anden side aldeles tilfredse med direktivet, som det ser ud, men de er dog rede til at se på forslag fra dem, der ikke er tilfredse med dets bestemmelser.
- (116) Flertallet af medlemsstater synes at foretrække en definition med datoanvisning, men høringer, der har fundet sted indtil nu, har ikke fået Kommissionen til at opgive muligheden for at indføre en ny definition, der kombinerer tekniske, objektive og håndhævelige kriterier med henvisning til en særlig dato.

4.3. Konklusioner draget fra FN-protokollen imod ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben

- (117) Udkastet til protokol imod ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben, dele, komponenter og ammunition er ved at blive forhandlet i regi af FN-konventionen om international organiseret kriminalitet, og protokollen vil supplere denne konvention. Som nævnt ovenfor sigter protokollens bestemmelser primært på at bekæmpe ulovlig handel med skydevåben, men forpligtelserne deri er af generel karakter og finder således også anvendelse på lovlig handel med skydevåben.

¹³ Se afsnit 4.1.1.4.

¹⁴ Se afsnit 4.2.1.

- (118) Kommissionen har fået mandat til på Fællesskabets vegne at forhandle om visse bestemmelser i protokollen. Disse bestemmelser omfatter artiklerne om registrering (artikel 8), om mærkning af skydevåben (artikel 9), om inaktiverede våben (artikel 10), om eksport- og importtilladelser (artikel 11), om sikkerheds- og forebyggelsesforanstaltninger (artikel 12) og om salg gennem mellemmand (artikel 18 a).
- (119) For at sikre det indre markeds integritet vil protokollen indeholde en regional integrationsbestemmelse, hvorved Fællesskabet vil blive betragtet som én part i protokollen. Således vil sådanne bestemmelser som dem, der vedrører import-/eksporttilladelser eller mærkning ved import, ikke gælde for handel inden for Fællesskabet.
- (120) Men visse bestemmelser i protokollen er af en sådan art, at de nødvendige afgørelser vil skulle træffes på fællesskabsplan. Der er her navnlig tale om bestemmelser vedrørende registrering og mærkning af skydevåben generelt såvel som salg gennem mellemmand og neutralisering. Følgelig kan det blive nødvendigt at tilpasse visse bestemmelser i direktivet, for at de kan blive bragt i overensstemmelse med bestemmelserne i protokollen.
- (121) Eftersom forhandlingerne om protokollen ikke vil blive tilendebragt i år 2000, er det tilrådeligt at afvente protokollens vedtagelse, før man foreslår ændringer til direktivet, således at man ikke bliver nødt til at tilpasse direktivet to gange inden for kort tid.

* * *

- **Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.**
- **Under hensyntagen til status for forhandlingerne om FN-protokollen såvel som reaktionerne fra Europa-Parlamentet, Rådet og de berørte parter på henstillingerne i nærværende rapport, har Kommissionen til hensigt at forelægge relevante lovgivningsmæssige forslag i begyndelsen af 2002.**

BILAG I

Nationale gennemførelsesbestemmelser

Østrig	Waffengesetz 1. Waffengesetz-Durchführungsverordnung 2. Waffengesetz-Durchführungsverordnung Gewerbeordnung
Belgien	Loi du 30 janvier 1991 modifiant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions. - Wet van 30 januari 1991 tot wijziging van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie Loi du 5 août 1991 relative à l'importation et au transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente - Wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie; Circulaire 1260/I/7 relative aux diverses catégories d'armes – Omzendbrief 1260/I/7 inzake de verschillende categoriën wapens – 20/09/1991 Arrêté royal du 18 janvier 1993 modifiant l'arrêté royal du 20 septembre 1991 exécutant la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce et au port des armes et au commerce des munitions - Koninklijk besluit van 18 januari 1993 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van de handel in het dragen van wapens en op de handel in munitie Arrêté royal du 8 août 1994 relatif aux Cartes européennes d'armes à feu. Koninklijk besluit van 8 augustus 1994 betreffende de Europese Vuurwapenpassen
Danmark	Lovbekendtgørelse nr. 67 af 26/01/2000 om våben og eksplosivstoffer. Bekendtgørelse nr. 66 af 26/01/2000 om våben og ammunition mv. Cirkulære nr. 8 af 26/01/2000 om våben og ammunition mv. Bekendtgørelse nr. 972 af 09/12/1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land.
Finland	Ampuma-aselaki/Skjutvapenlag (1/1998) ; Ampuma-aseasetus/ Skjutvapenförordning (1998/145) Laki poliisin henkilökistereistä annetun lain 19 ja 20 §:n muuttamisesta / Lag om ändring av 19 och 20 § lagen om polisens personregister (3/98)
Frankrig	Décret-loi du 18 avril 1939 fixant le régime des matériels de guerre, armes et munitions Décret n° 95-589 du 6 mai 1995 modifié relatif à l'application du décret du 18 avril 1939 fixant le régime des matériels de guerre, armes et munitions ; Arrêté du 7 septembre 1995 fixant le régime des armes et des munitions historiques et de collection

	Arrêté ministériel du 06/05/1998 relatif à la carte européenne d'armes à feu, Journal Officiel du 17/05/1998 Page 7531
Tyskland	Waffengesetz Gesetz über die Kontrolle von Kriegswaffen Erste Verordnung zum Waffengesetz Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum Waffengesetz
Grækenland	Νόμος υπ' αριθ. 2168/93 : Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α' ν° 147 της 03/09/1993, σελίδα 4083)
Irland	Firearms Act, 1925. Firearms Act, 1964. Firearms Act, 1971. An Act to amend and extend the Firearms Acts, 1925 to 1968. Firearms and Offensive Weapons Act, 1990 (Offensive Weapons) Order, 1991. Statutory Instrument N° 362 of 1993. European Communities (Acquisition and Possession of Weapons and Ammunition) Regulations, 1993. Firearms (temporary provisions) Act, 1998, continuance Order, 1999
Italien	Testo Unico delle leggi di Pubblica Sicurezza, approvato con R.D. del 18 giugno 1931 n. 773, riguardanti le armi comuni da fuoco. Decreto Legislativo 30 dicembre 1992, n. 527. Attuazione della direttiva 91/477/CEE relativa al controllo dell'acquisizione e della detenzione di armi. Decreto ministeriale, 30 ottobre 1996, n. 635. Regolamento di esecuzione del decreto legislativo 30 dicembre 1992, n. 527, recante norme di attuazione della direttiva 91/477/CEE relativa al controllo dell'acquisizione e della detenzione di armi
Luxembourg	Loi du 15 mars 1983 sur les armes et munitions Règlement grand-ducal du 2 décembre 1983 complétant la liste des armes prohibées. Règlement grand-ducal du 13 avril 1983 pris en exécution de la loi sur les armes et munitions. Règlement grand-ducal du 30 juin 1986 complétant la liste des armes prohibées. Règlement grand-ducal du 2 février 1990 soumettant les frondes au régime d'autorisation des armes. Règlement grand-ducal du 27 novembre 1995 modifiant le règlement grand-ducal du 13 avril 1983 pris en exécution de la loi sur les armes et munitions

Nederlandene	Wet van 27 januari 1994 houdende aanpassing van de Wet wapens en munitie aan de Richtlijn van 18 juni 1991 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens - Staatsblad 1994, nr. 84 Besluit Europese schietwapenspas - Staatsblad 1994, nr. 161 van 7 maart 1994 Wet van 5 juli 1997, houdende regels inzake het vervaardigen, verhandelen, vervoeren, voorhanden hebben, dragen, enz. van wapens en munitie – Staatsblad 1997, nr. 292
Portugal	Decreto-Lei n.º 37.313 de 21 de Fevereiro de 1949. Regulamento das armas e munições Decreto-Lei n.º 399/93 : Transpõe para a orden jurídica interna a Directiva n.º 91/477/CE, do Conselho, de 18 de Junho, relativa ao controlo da aquisição e da detenção de armas Portaria n.º 1322/93 : Fixa os montantes das taxas de aposição de visto prévio e de emissão do cartão europeu de armas de fogo
Sverige	Vapenlag, Svensk författningssamling (SFS) 1996:67, 8/02/1996 Vapenförordning, Svensk författningssamling (SFS) 1996:70 , 8/02/1996
Spanien	Real Decreto, núm. 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Corrección de errores del Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, por el que se aprueba el Reglamento de Armas. Real Decreto 316/2000, de 3 de marzo, por el que se modifican algunos preceptos del Reglamento de Armas, aprobado por Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, relativos a las licencias y a las revistas de armas
Forenede Kongerige	Firearms Act 1968 Firearms (Amendment) Act 1988 The Firearms Acts (Amendment) Regulations 1992 The Firearms Acts (Amendment) Rules 1992 Firearms (Amendment) Act 1997 Firearms (Amendment) (Nº 2) Act 1997 Northern Ireland. The Firearms (Northern Ireland) Order 1981 Import, Export and Customs Powers (Defence) Act 1939 The Import of Goods (Control) Order, 1954 Open General Import Licence Amendment n° 82 of the Open General Import Licence The Export of Goods (Control) Order 1994 and subsequent Amendment Orders

BILAG II

Fortegnelse over kompetente myndigheder (artikel 13, stk. 3)

Østrig	Bundesministerium für Inneres Postfach 100, 1014 Wien
Belgien	Ministère des Affaires Economiques –service licences Ministerie van Economische Zaken – dienst vergunningen Rue Général Lema /Generaal Lemanstraat 60 1040 Bruxelles/Brussel
Danmark	Interpol Polititorvet 14 1780 København V
Finland	Sisäasianministeriö Kirkkokatu 12 PL 257, 00171 Helsinki
Frankrig	Ministère de l'intérieur Place Beauveau 75008 Paris Direction général des Douanes et Droits Indirects 23, rue de l'Université 75700 Paris Cedex 07 SP
Tyskland	Bundeskriminalamt Referat OA 35 D- 65173 Wiesbaden
Grækenland	Ministry of public order Directorate of National security Dep. D 4 Kanellopoulou Str. GR –101.77- Athens
Irland	Department of Justice, Equality and Law Reform 72-76 St. Stephen's Green, Dublin, 2.
Italien	Ministero dell'interno Dipartimento della Pubblica Sicurezza Direzione Centrale AA.GG. Servizio Polizia Amministrativa e Sociale; Divisione Armi et Esplosivi Via Cesare Balbo N. 39 00184 Roma
Luxembourg	Ministère de la Justice 16, Bd. Royal L-2934, Luxembourg
Nederlandene	Korps Landelijke Politiediensten Centrale Recherche Informatiedienst Afdeling vuurwapens Postbus 3016 2700 KX Zoetermeer
Portugal	Direcção Nacional DA P.S.P Largo da Penha de França. 1 1170 Lisboa
Spanien	Dirección General de la Guardia Civil Intervención Central de Armas y Explosivos Dirección: c/. Bernardino Obregón 23 28.012 Madrid
Sverige	Rikspolisstyrelsen Box 12256 102 26 Stockholm

Forenede Kongerige	Home Office Operational Policing Unit 50 Queen Anne's Gate, London SW1H9AT
---------------------------	--

BILAG III

Fortegnelse over nationale og internationale forbund og sammenslutninger

- **European federations**

AECAC: European association of civil Arms Trade

AFEMS: Association of the European Sport Ammunition Manufacturers

AFTSC: Association of sporting Shooting Federations of the European Community

FACE : Federation des Associations de Chasseurs de l'Union européenne

FESAC: Federation of European Societies of Arms Collectors

IEACS: European institute of the Hunting and Sport Weapons

- **National federations**

ANPAM: Associazione Nazionale Produttori Armi e Munizioni

ASSOARMIERI (IT)

BSSC: British Shooting Sports Council

A.S.H: The Amenable Importers of sporting and hunting Firearms and Accessories Association (FIN)

HBSA: Historical Breechloading Small arms Association (UK)

UFA : Union Française des Amateurs d'Armes